

غزللی ژمار ٦٥ ی شاعیر: محمّد تقی بهار (ملیکوشوعرا) . . و رگوانی ل فارسی و شہلا نوری

ئەم غزل ل ننگدانووی سەردەمی زیندانی و دوورخرا نووی شاعیر.

من نا ئەم لێرە لێم قەفسە ئازادەم کەن
قەفسەم بەرنە نەو باخ و دەم شاد کەن

ئادەبەرە فەسەکی گو، ئێی هاودمان دەخیلی خودا
لە باخە دانیش و یادی منیش یاد کەن

ئەندەلیبان مژدە بە، گوکی سوور هاتوو نەو چەمەن
بە شا باشی قەدومی، هەموو چریکە و فەریاد کەن

یادی ئەم مەلە گرفتارە بکەن ئێی مەلان
کاتە تەماشای گو و گوزار و شەمشاد کەن

هەر کەسە مەلەکی دیلی هەبوو لێ نەو قەفسە سا
بە باخی بەرن و بە یادی من ئازاد کەن

هەلانی منی بەچارە گەر سووتا، بە بسووتە
بیری وەرانبوونی ماکی سەییاد کەن

شەم گەر بە بایەکی خامەش بوو مەگرن ئەجەب
یادی هەناسەکی پەروانەکی بە باداچوو شاد کەن

بەستوون لە ئەمانە، نەکا لای فەرهاد
ناوی شیرین بەرن، دەکی زاری ناشاد کەن

زوەم و زەرداری عومری لاوان کورت دەکەن
ئێی گەورەکانی وەتەن، شیوەن و داد کەن

گەر بە زوومی ئوو ماکی مەروویەک وەران بوو
مەحە ماکی خەتەن ئەدی ئاوا و ئاباد کەن

کونجی تاریکی زیندان گھر پشکے بھاری بھرکوت
شوکرانی ئازادی و دیاری خوداداد کن